

Nätverket mot hedersrelaterat våld

Innehåll

- 1 Intervju med Nätverket mot hedersvåld !
- 2 Att inte peka ut grupper
- 3 Jag har också drömmar
- 4 Statligt barnamord

Ansvarig utgivare:

Sara Ghasemyani
sara.ghasemyani@spray.se

Redaktör:

Soleyman Ghasemiani
soleyman.ghasemiani@spray.se

Adress: Box 69 / 424 22 Angered

- Tel: 070- 444 15 78
- Fax: 08- 590 737 99
- barnenforst@gmail.com
- www.barnenforst.se
- www.childrenfirstinternational.org

Följande är en kort intervju med Maria Hagberg en av initiativtagarna till Nätverket mot hedersrelaterat våld som bildades för några månader sedan:

BF: När bildades nätverket och varför när det redan finns många olika organisationer som kämpar mot hedersvåld?

M.H: Nätverket bildades i januari 2007 av mig och Inger Stark, vi har båda jobbat med frågan i flera år och stött på ett oväntat och stort motstånd. Syftet är att samla alla krafter som verkar mot hedersrelaterat våld och för ett jämställt samhälle och alla människors lika värde. Till skillnad mot andra organisationer är detta en paraplyorganisation där vi kan samarbeta mot ett gemensamt mål.

BF: Hur går rekryteringsarbetet?

M.H: Rekryterings-

arbetet går strålande. Det kommer nya deltagare varje dag och vi växer stadigt. Idag är vi ca 160 deltagare allmänhet, politiker, forskare och organisationer.

BF: Hur många organisationer är med?

M.H: Idag är ca 30 organisationer med, helt eller delvis (lokalavdelningar).

BF: Hur ser ni på den nya regeringens arbete och policy mot hedersvåldet?

M.H: Den nya regeringen fortsätter de ekonomiska satsningar som förra regeringen inledde, det krävs emellertid många och kraftfullare åtgärder. Vi behöver allt från ändringar i lagstiftningen, bättre tillämpning av gällande lagar, ökad kunskaps-spridning och en integration värd namnet.

BF: Hur ser ni på utsikterna att få bukt med hedersproblematiken i Sverige?

M.H: Det finns goda utsikter att komma tillrätta med det i Sverige om rätt åtgärder och medel tillsätts. Dock är detta ett internationellt problem som vi måste arbeta över nationsgränserna. Vikten av ett sekulärt samhälle kan inte nog påpekas.

BF: Vad är det viktigaste enligt dig för att kunna förebygga hedersvåldet?

M.H: Det är faktiskt att erkänna att det finns ett våld mot fr. a kvinnor som grundar sig på hederskodex som har sin grund i religiös fundamentalism och konservativa traditioner.

Kulturrelativismen i Sverige har ställt till med mycket svårigheter i arbetet

som vi som möter våldet dagligen har att hantera. Den feministiska rörelsen och vänstern har här svikit stort och de har nu chansen att återupprätta sin trovärdighet. Hoppas innerligt att de tar chansen nu och inte bidrar ytterligare till ett ”vi och dom” samhälle. Det bästa sättet att motverka rasistiska yttringar i samhället, där hedersrelaterat våld ingår, som ju är både kvinnofientliga, homofobiska och rasistiska.

BF: Vad har nätverket på gång?

M.H: Vi kommer närmast att söka bidrag för att kunna finansiera vår verksamhet som är lobbyverksamhet gentemot politiker, seminarier runt om i landet, kunskaps-spridning, aktiv debatt både n a t i o n e l l t o c h internationellt.

Hittills har allt arbete skett helt på ideell basis, men det är ohållbart då vi växer hela tiden och då frågan, som sagt, är internationell. Den 15 september kommer vi att anordna ett seminarium i Stockholm där vi tar upp kvinnors, barns och HBT personers rätt till asyl och flyktingstatus utifrån hot om hedersrelaterat våld och förryck.

Att inte peka ut...

och omänskliga traditioner. Nu stenades en 17 årig flicka av en hel folkmassa som ni också fördömer i ert brev till oss. Men skall ni också gå ut i media, i Sverige och i Irak att fördöma detta barbari och kräva samma rättigheter för invandrarflickor och de irakiska flickorna som våra flickor har här hemma i Sverige? Miljoner flickor tvångsgiftas världen över, har ni kampanjer mot det? Den dagen ni gör det då skall vi säga att Rädde Barnen är gör verkligen rätt för sitt namn. Att ni inte peka ut förtryckarna är lika med tystnad. Och tystnad är ovärdigt barnrätts-organisationer.

Vi vädjar till Er att höja rösten mot hederskultur och de bokstavstroga religiösa krafternas hot mot barnen. Vi behöver ert stöd för våra systrar som inte får leva i frihet. Politiker är fega, vilket de medger, men vi kan göra dem modigare tillsammans.

Vi ser framemot ert svar
Med vänlig hälsning

Sara Mohammad,
Ordförande-GAPF
Soleyman Ghasemiani,
Barnen först.
2007-05-11

A tt inte peka ut grupper

Brevväxling med Rädda Barnen i samband med till döds steningen av ett barn i irakiska Kurdistan

När Dua, den 17 åriga kurdiska flickan stenades till döds i irakiska Kurdistan, i april i år, anordnades en manifestation i Stockholm mot hedersvåld. Soleyman Ghasemiani från Barnen Först och Sara Mohammad från Riksföreningen Glöm Aldrig Pela och Fadime skrev ett brev till olika institutioner och barnrättsorganisationer för att ansluta sig till manifestationen. Rädda Barnen var en av organisationerna som fick detta brev. Här är deras brev och svaret på det brevet.

Här är Rädda Barnens ordförande, Marianne Niverts svar på varför de inte deltog i manifestationen mot hedersvåld den 12 maj i Stockholm:

Vi är många som har upprörts över mordet på Duaa Kalil Aswad. Att sådant kan hända är fruktansvärt. Mord är den yttersta konsekvensen av förtryck i hederns namn, ett förtryck som inte kan accepteras i någon form. Genom mordet på Fadime och Pela fick vi lära oss att brott i hederns namn begås även i vårt land.

Rädda Barnen arbetar direkt med ungdomar, flickor och pojkar, som utsätts för hedersrelaterat våld. Vi erbjuder psykoterapeutiskt stöd och

behandling sedan 2002 och har haft kontakt med många ungdomar sen dess. Kontakterna har gett oss kunskap om ungdomarnas situation som vi sprider till yrkesgrupper som möter ungdomarna, så att de kan ge dem bättre skydd och stöd.

Rädda Barnen anser att regeringen omgående bör fatta beslut om att upprätta ett nationellt riskbarncentrum, som utvecklar socialtjänstens kompetens och möjligheter att garantera barn som far illa deras rättigheter. Riskbarncentrum bör också innehålla ett nationellt konsultativt stöd för socialtjänsten och andra verksamheter, i arbetet mot

hedersrelaterat våld.

Rädda Barnen arbetar framför allt mot hedersrelaterat förtryck genom nätverk och utbildningar, där vi både söker och sprider kunskap, snarare än via debattsidor och manifestationer. Därför har vi valt att inte medverka vid manifestationen 12 maj. För att stoppa våld mot barn och ungdomar i hederns namn behöver vi vara flera aktörer, så vi tycker ändå att det är bra att organisationerna har tagit detta initiativ.

Rädda Barnen tar bestämt avstånd mot alla sorters våld mot barn, inklusive aga. Därför arbetar vi, i Sverige och i världen, med att stärka barns rättigheter genom lagstiftning men också genom att påverka attityder hos vuxna runt barnen.

Våldet måste stoppas,

oavsett vilket namn man ger det. Varje barn som misshandlas psykiskt eller fysiskt är ett misslyckande; för Sverige, för andra länder i världen och framför allt för barnet!

Till: Rädda Barnen

Tack för ert svar!

Vi från de progressiva sociala rörelserna med invandrarbakgrund, har försökt i många år att få förståelse för våra ståndpunkter. Men vi pratar förbi varandra fortfarande. Vi menar inte det ni gör utan det ni borde göra. Vi är väldigt glada för det ni gör för barnen i allmänhet men vi tycker att det är sorgligt att ni inte vill eller inte vågar försvara de mest utsatta barnens rättigheter, de som diskrimineras och hotas i religiösa och traditionella miljöer.

Ni säger själva att ni inte vill peka ut grupper. Vi undrar om ni menar föräldrarna eller kyskhetskulturen? Om ni inte vill peka ut "de" som förtrycker barn inom kyskhetskulturen, hur kan ni då påverka opinionen i hedersvåldsdebatten som påverkar de politiska beslutfattarna? Ni deltar i alla möjliga manifestationer för fattiga barn och för olika katastrofhjälp och bildar opinion i dessa frågor. Det är vi glada för. Men varför har ni inte en enda gång bildat opinion mot kulturrelativismen som gör att våra politiker inte tar de steg som måste tas för att försvara våra systrar från religiöst förtryck?

1. Ni har aldrig öppet tagit ställning mot slöja på barn. Ni vet mycket väl att miljoner barn tvingas in i detta uniform och några betalar med livet för att vägra bära slöja. Ni är tysta och avvisar våra inbjudningar till dessa debatter. För många år sedan, kom en representant från er till vår debatt på ABF där hon uttalade sig chockerande okunnigt om att slöjan är bara en tygbit. Det var det enda uttalande ni har yttrat om slöjan i ett offentligt sammanhang.

2. Ni har aldrig tagit ställning mot den förödmärdande segregationen och hjärntvätt som pågår i religiösa friskolor. Ni vet om att barn indoktrineras där och lär sig förakta eller hata andra människor med annat religiös bakgrund och ateister. Ni vet att de inte tillåter att folk umgås eller gifter sig över religions-gränserna. Det är rasism, men ni är tysta.

3. Ni har aldrig vågat bemöta kulturrelativismen i debatten. Många invandrarbarn diskrimineras och hotas i religiösa och traditionella miljöer. Ni vet att många undantas från olika ämnen i skolan, simning, gymnastik, musik,

bild eller sex- och samlevnads undervisning och det protesterar ni inte emot i era kampanjer. Ni tycker väl inte heller att det är ok att barn inte lär sig simma eller kidnappas för att tvångsgiftas i deras hemländer?

4. Varför inga höga protester och varför kräver ni inte lagstiftning mot arrangerat äktenskap? Om svenska barn skulle bortgiftas och tvingades visa upp ett blodigt lakan på

bröllopsnatten så skulle ni kanske inte välja att arbeta lokalt utan då skulle ni köra den ena kampanjen efter den andra, inte sant?

Vi talar inte om er välgörenhetsarbete utan om barns mänskliga och universella rättigheter som krossas av religiösa lagar

Gå till sidan 2

Jag har också drömmar

Atena

Texten ni läser här är Atenas tal vid en konferens i juni i år i Stockholm. Atena lever under jorden sedan några år tillbaka. Hedersvåldet förföljer henne än idag och hon måste ansöka om sekretesskydd varje år på nytt. Hennes tal är en skakande berättelse om vad hedersvåldet innebär för de människor som faller offer för det. Hennes förslag är mycket kloka och borde genomföras omedelbart. Atena är ett fingerat namn.

Jag står här och tänker på en av de mest kända citaten i världen .....

"I have a dream..." av Martin Luther King

Jag har också en dröm ..... - kanske inte så stor som LK, men en dröm att få leva MITT eget liv såsom JAG vill.

Jag drömmer om att få leva i frihet, välja själv OM jag ska gifta mig, med VEM jag ska gifta mig och NÄR.

Jag drömmer om att skaffa familj - jag älskar barn och skulle vilja ha många.

Jag drömmer om att få arbeta - att arbeta i ett yrke jag själv har valt.

Jag drömmer om att nångång köpa hus - ett hus jag kan kalla HEM - HEM, vad är det? För mig är hem ett ställe där jag kan känna

mig trygg och vara mig själv.

Framför allt drömmer jag om att slippa vända ut och in på min själ, mina tankar och mina känslor, riva upp gamla sår varje år för att få mitt sekretesskydd.

Är mina drömmar så onormala? Är de för stora? Är det inte vad många flickor/kvinnor drömmer om? Varför ska jag inte få möjlighet till att uppfylla mina?

Jag levde ihop med min pappa i tolv år, tolv år av rädsla, misshandel och förtryck. När jag var tolv år började min pappa prata med släkten i hemlandet om att det var dags att jag blev förlovad. Släkten skulle hitta några lämpliga

kandidater som min PAPPA kunde välja mellan. Då flydde jag med min mamma och vi lever än idag under sekretesskydd. Min mamma och jag vanhedrade min pappa och hans släkt och enda sättet för honom att upprätta sin heder är att döda oss. Därför är det livsviktigt att vi har sekretesskyddet. När vi fick sekretesskyddet, trodde vi att NU allt blir bra. Men OJ DÅ, så förvånade vi blev! F ö r l ä n g n i n g a v sekretesskydd måste man söka om varje år!! Varje gång måste man bevisa att hotet kvarstår.

Om jag är i livet - har han inte hittat mig; då har sekretesskyddet fungerat. Hur ska jag bevisa att hotet kvarstår, när han inte har hittat och dödat mig?

Jag kan aldrig ge konkreta handfasta bevis. Jag kan bara ge er mitt ord på att hotet kvarstår så länge jag lever.

Sverige är känd i hela världen för att vara ett tryggt land att leva i. Vi är så måna om andra människor, vi talar om barnets bästa, att hjälpa andra, vi ger många miljoner i bistånd runt om i världen. Men det hade kanske varit en bra ide att också hjälpa de människor som redan bor här i Sverige och som behöver vår hjälp!

Det har varit så många fall på nyheterna och när

Fadime dog så tänkte jag: Så fruktansvärt tragiskt, hoppas politikerna nu får upp ögonen och kommer att gå igenom lagen och ändra det som inte är bra!!

Men nej, ingenting hände
VILKEN BESVIKELSE!!!

Problemet med hedersmord är förhållandevis nytt i Sverige. När jag flydde från min pappa i slutet på 90-talet var det ett nästan okänd begrepp. Många flickor har dött sedan dess. Några uppmärksammade fall, men minst lika många ouppmärksammade. Skyddsnetet för dessa flickor är mycket dåligt. Detta upptäckte vi när vi flydde. Den behandling man fick inom rättsväsendet och sociala myndigheter var skrämmande. Okunnigheten i frågan om hedersmord var ENORM. Vi fick kämpa med näbbar och klor för att bli trodda. Nästan ingen vi träffade på eller pratade med trodde på att en pappa eller bror skulle kunna döda sin egen dotter eller syster. För många myndighetspersoner var det totalt obegripligt. Det var först när vi kom i kontakt med ordförande Sara Mohammed i föreningen "Glöm aldrig Pela och

Fadime" som vi kände att vi blev trodda och förstådda. Sara förstod hur vi kände och det kändes som en lättnad att inte behöva förklara allting in i minsta detalj för att hon skulle förstå. **ETT STORT TACK TILL SARA OCH STINA!!!!**

Vad jag anser bör göras är att införa livslångt sekretesskydd för offer för hedersrelaterade våld eller hot om våld. Hot om

personnummer - ett nytt liv! Då kunde man bättre delta i samhället för övrigt. Det skulle ta bort pressen vid det ständiga sökande om förläggning av sekretesskydd, problemen med telefon och internet o.s.v.

Som ni kanske förstår hade jag tur när jag flydde. Jag hade ett bra nätverk. De som hittas och dödas har oftast inte det. Jag ser det nu

som min uppgift att hjälpa dessa flickor. SNÄLLA gör något. Ändra lagen om sekretesskydd så att man kan få livslångt skydd när det gäller hot om hedersmord. Förbättra systemet så att dessa flickor får den hjälp de behöver. Varför

skrämmande. Okunnigheten i frågan om hedersmord var ENORM. Vi fick kämpa med näbbar och klor för att bli trodda. Nästan ingen vi träffade på eller pratade med trodde på att en pappa eller bror skulle kunna döda sin egen dotter eller syster. För många myndighetspersoner var det totalt obegripligt. Det var först när vi kom i kontakt med ordförande Sara Mohammed i föreningen "Glöm aldrig Pela och

hedersmord blir aldrig "preskriberad". Förövaren hittar aldrig "ett nytt offer". Hotet kvarstår tills en av parterna dör. Vid hot om hedersmord borde offret ALLTID få livslångt skydd. Då kunde man söka om att upphäva det vid behov - om hotet av någon anledning försvann.

Ett annat alternativ hade varit att underlätta för dessa flickor att byta identitet, med det menar jag HELA identiteten - förnamn, efternamn och

ska jag och många andra flickor leva gömda som små rädda kaniner när våra fäder och bröder kan leva precis som de vill? Ska jag behöva fly Sverige för att få lov att uppleva frihet, trygghet och egen vald kärlek? Jag är ett oskyldigt offer, jag har inte själv valt min pappa. Jag vill bara ha lov att välja mitt eget liv; är det så förfärligt?

Att behöva söka varje år är ett enormt psykiskt stress. Hur många av er här idag behöver ansöka varje år om

att få leva normalt med trygghet, frihet och ett hem. Offret blir aldrig fri. Jag valde att fly för att få leva i frihet; själv välja min livsstil, vilken utbildning jag skulle ta eller vad jag skulle arbeta med; allt detta var MITT val, inte min pappas. Men jag känner inte jag har den friheten idag!!

Så min högsta önskan är att jag och min familj får livslångt sekretesskydd. Jag lovar att ingen vill leva med sekretesskydd längre än högst nödvändigt, det är ganska besvärligt att ha. Man känner sig utanför samhället. Väldigt många dörrar stängs när man har sekretesskydd - t.ex. kan man inte ha internet och från 1 oktober i år kan man inte ha fast telefon med dold abonnemang längre. Detta fick jag precis reda på innan jag åkte hit. Telia lägger ner avdelningen för dold abonnemang. De erbjöd mig ett vanligt "hemligt nummer" och en värdecheck på 1000 kr. Det var vad min lilla frihet var värd. SKRATTRETANDE! Man kan inte ta banklån till hus eller bil; man kan inte köpa någonting på kredit; man kan inte få något abonnemang annat än el. Man kan inte söka arbete då arbetsgivaren måste kolla dig i brottsregistret. Därför lovar jag att om vi verkligen inte behövd sekretesskyddet hade vi inte sökt om det.

Alla dessa nackdelar med sekretesskyddet kan vi leva med. Vetskapen om att min pappa eller bröder jagar oss och vill döda oss kan vi leva med, men att behöva söka skydd varje år, att inte veta om vi är skyddade eller inte nästa år, KAN VI INTE LEVA MED. Att varje gång det är dags att söka nytt skydd ha mardrömmar om vart man ska fly eller vad som kommer att hända när de upptäcker att de kan slå upp min adress på Eniro. Kommer vi att leva eller dö nästa år? Ska jag planera att skaffa utbildning eller skaffa barn.....?

Om jag skaffar familj och tvingas fly ska barnet bli utan mamma eller pappa, oavsett vad, blir barnet förloraren.

För nästan 3 år sedan hittade jag mitt livs kärlek. Vi älskade varandra väldigt mycket. Vi hade samma intressen, samma normer och värderingar i livet, s a m m a s y n p å barnuppfostran; allt var bara så bra! Vi hade börjat diskutera bröllop och drömde om att skaffa barn. När jag sedan i höstas blev gravid började min sambo att tänka igenom hela vår situation ordentligt och kom fram till att vi inte hade någon framtid ihop. Han kunde inte leva med vetskapen om att jag kanske en dag blev tvungen att fly

för att skatteverket bestämde sig för att min hotbild inte var aktuell längre, eller ännu värre att han kanske kom hem från jobbet en dag och hittade mig mördad!! Han ansåg att en framtid med mig var alltför osäker och avslutade vårt förhållande med orden "Hur mycket jag än älskar dig och hur svårt det än blir att leva utan dig så kan jag inte leva MED dig!"

Och som ni kanske kan räkna ut, fick jag göra abort. Något av det svåraste jag nånsin har gjort.

Hur ska jag få en chans att bilda familj? Hur ska jag kunna garantera mina barn trygghet när jag själv inte har någon trygghet.? Var ska jag hitta en man som är villig att satsa på mig i min situation? Är hela min kamp förgäves; ska jag inte själv få styra över min framtid - eller ska min pappa styra den resten av mitt liv?

Jag skulle vilja be svenska politiker och alla andra som bär ansvar i frågan om hjälp, inte bara för mig men även för alla andra flickor i framtiden som också vågar ta steget till ett eget självständigt liv.

Jag ber inte om att ni ska ge mig en framtid, jag ber er ge mig en möjlighet till att s j ä l v b y g g a e n framtid!!!!!!!

STATLIGT BARNAMORD!

Soleyman Ghasemiani

Han var bara 17 år när han sattes bakom lås och bom för 4 år sedan. Nu har han fått den slutgiltiga domen från det islamiska rättsväsendet i Iran. Hans brott är sexuell relation med sin flickvän utanför äktenskapet. Denna sexuella relation måste ha ägt rum för 4 år sedan eftersom han har suttit i fängelse sedan dess.

Han heter Mosleh Zamani och Sanandadj den kurdiska provinsens huvudstad i Iran. I fyra år har han varit inspärrad och väntat på den dag dörrarna skulle öppnas och friheten le mot hans unga liv. Men så blev det inte. Hans drömmar om frihet krossades obarmhärtigt när han istället fick höra ett annat besked: Dödsdomen. Att hans så unga liv skall spillas oåterkalleligt för ett brott som även om man

skulle kalla det för brott, begick han som 17 åring.

Det här är ett ofattbart omänsklig mot ett barn.

Enligt kommittén för försvaret av Mosleh Zamani, erkände han det sexuella umgänget med sin flickvän under tortyr. Det bör påpekas att det inte finns någon kärande i målet. Staten själv är den anklagande parten.

Den islamiska regimen i Iran har avrättat många barn de senaste åren. Iran står högst i listan över de länder som avrättar minderåriga. Just nu står 17 barn i olika

delar av Iran i tur för att mista sina liv till följd av dödsdomar. Alla dessa dömda har begått sina "brott" som minderåriga enligt FN:s definition av barn.

Det är grymt och ofattbart att sätta barn i fängelse eller att avrätta barn för vilket brott det än är.

Det är ett oerhört allvarligt brott mot de mänskliga rättigheterna att Msoleh Zamani har fängslats i så många år vid så låg ålder. Tortyr är brott mot mänskligheten. Att tortera barn är ännu värre.

Vi uppmanar alla politiska partier, barn- och människorättsorganisationer och alla enskilda medborgare att protestera kraftigt mot denna dödsdom och behandlingen av Mosleh Zamani.

Skicka era protestbrev redan idag till de iranska beskickningarna och den iranske presidenten.

Vi får inte låta det ske!
Rädda Mosleh!

Barnen Först

Barnen Först
Box 69
424 22 Angered

Tel: 070- 444 15 78
Fax: 08- 590 737 99
barnenforst@gmail.com
www.barnenforst.se

OBS!

www.barnenforst.se

Stöd oss!

Postgiro:
40 55 55-4

Children First

Main Office:
Chair Person, Soraya Shahabi
CF, BM Box 2592
London WC1N3XX / England

Tel. 44-798 134 3101
Fax: 1-413-639- 1602
childrenfirstinternational@yahoo.ca
www.childrenfirstinternational.org